

[Lorentzen.]

værende Lægers Dygtighed, men alligevel kritiseres ofte den Afgørelse, de træffer over for Invaliderne, og med Rette. De mangler den Indsigt, som en Læge, der har deltaget i Krigen, har, og denne Indsigt kan en Læge godt have, selv om han ikke har den store Uddannelse, man kræver. En Læge, der har deltaget i Krigen, har en Indsigt, som Læger, der kun har betragtet Krigen paa Afstand, ikke kan have. Der blev nævnt, at der kan være nogen Vanskelighed, fordi man kommer ind paa Personspørgsmaal. Men her maa ikke være Personspørgsmaal, det er Sagen, det gælder i dette Tilfælde, og jeg vil saa indtrængende, jeg kan, anmode om, at dette Spørgsmaal bliver løst til Krigsinvalidernes Tilfredshed.

Jeg kommer saa til det sidste Punkt: Kritiken af Nævnets og Raadets Administration. Vi ser jo, at Nævnet og Raadet afviser denne Kritik, og det er forstaaeligt, men alligevel er Kritikken i allerhøjeste Grad berettiget. Vi maa se, om ikke vi under Udvalgsbehandlingen kan komme til Bunds i denne Tingens Tilstand, for det kan ikke være rigtigt, at en rentesøgende paa Forhaand bliver betragtet som Simulant af vedkommende Læge, hvilket sker i mangfoldige Tilfælde. Det kan heller ikke være rigtigt, naar der ikke tages tilbørligt Hensyn til de Attester, der fremskaffes fra de tyske Krigslazaretter. Ifølge min 4-aarige Deltagelse i Krigen, i hvilket Tidsrum jeg har været saaret 4 Gange, har jeg dog noget Kendskab til de tyske Læger og deres Behandlingsmaade, og jeg tør nok antyde, at blødsødne var de ikke. Jeg er overbevist om, at de ingen Attester har skrevet, der var i Krigsinvalidernes Favør, og derfor mener jeg, at disse Akter maa respekteres fuldt ud. Mangfoldige Invalider bliver afvist, trods disse autentiske Aktstykker. Jeg vil blot fremdrage et enkelt Eksempel, som i øvrigt blev belyst for to Aar siden, under Finanslovdebatten i 1932, af det ærede Medlem Hr. A. Svensson: En Mand tager i Krigen sund og rask, paa samme Tid som jeg, men vender tilbage stærkt tuberkuløs og dør. Raadets Afgørelse i denne Sag gaar ud paa, at det ikke er godtgjort, at denne Lidelse stammer fra Krigen. Hvor i Verden skulde den

ellers stamme fra? Men Enken faar ingen Understøttelse. Og saadan er der mange andre Tilfælde, ogsaa med Reumatisme o. lign.; men jeg skal ikke trætte Tilhørerne dermed — disse Eksempler kan jo fremlægges og belyses i det kommende Udvalg.

Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige velvillig Støtte til Behandlingen af dette Lovforslag.

A. M. Hansen: Paa mit Partis Vegne kan jeg i det store og hele give vor Tilslutning til de i nærværende Lovforslag foreslaede Ændringer. Som det ærede Medlem Hr. Lorentzen udtalte, vil det være naturligt, at de forskellige Detailspørgsmaal behandles i Udvalg, og jeg skal derfor ikke komme ind paa dem, men nøjes med at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Munch-Petersen: Som det ærede Medlem Hr. P. Mortensen og andre foregaaende Talere har været inde paa, har der, selv siden de Forbedringer, der gennemførtes i 1932, blev ført ud i Livet, stadig været stærk Utilfredshed med den Lovgivning, som gælder for de sønderjyske Krigsinvalider, en Utilfredshed, der paa mange Punkter har været fuldt berettiget, og som derfor ogsaa deles af store Kredse uden for Krigsinvalidernes egen Kreds. Jeg forstaar ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. P. Mortensen hentydede til, naar han sagde, at det maaske netop var, fordi det var i Sønderjylland, og samtidig til Slut antydede noget i Retning af, at det sikkert ikke var muligt at skabe fuld Tilfredshed med denne Ordning. Jeg forstaar ikke rigtig, hvor det ærede Medlem vilde hen med denne Hentydning, for efter min Opfattelse maa det da være muligt at tilvejebringe en Ordning, som virkelig kan skabe Tryghed hos alle rettænkende Mennesker, hvis man blot gaar frem efter rationelle Principper.

Netop ud fra denne Betragtning var det jo, at jeg paa det kommunistiske Partis Vegne den 17. November 1933 fremsatte et Lovforslag angaaende de sønderjyske Krigsinvalider. Dette Lovforslag indeholdt netop saadanne Bestemmelser, som vilde sikre, at de sønderjyske Krigsinvalider fik deres Ret, idet Spørgsmaalet naturligvis ikke er om at skifte enkelte Personer ud